

KRONIKA

PŘÍBĚHŮ

DÁVNÝCH

Vypracovali žáci 3. a 4. ročníku Základní školy Hajnice

Náš host

Dne 30. 3. 2012 jsme v naší škole přivítali vzácnou návštěvu. Navštívil nás pamětník pan Vilém Urban. Vyprávěl nám o svém dětství a o životě v naší vesnici za jeho mládí. Sám se o rozvoj Hajnice také zasloužil, protože byl v letech 1991 – 1998 panem starostou. Od roku 1999 zapisuje zajímavosti z obce i ze světa do obecní kroniky. Tato práce ho velice baví.

Těšíme se na další setkání.

Hajnice dříve

Naše vesnice je velice pěkná. Je moderní, ale najdeme tu i historické objekty a památky.

Dříve v naší vesnici byly převážně dřevěné domy a statky. Uprostřed vesnice byl postaven kostel a v jeho blízkosti škola.

Součástí naší vesnice jsou i menší přilehlé vesničky – Horní Žďár, Výšinka.

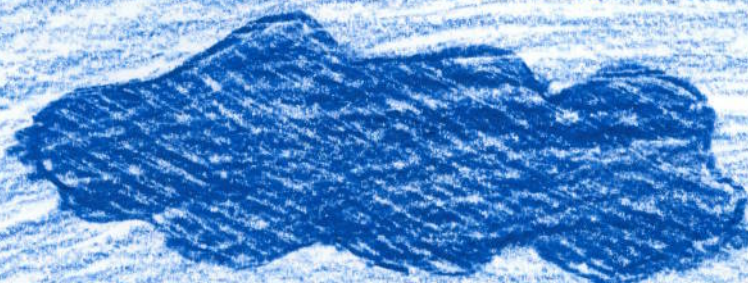
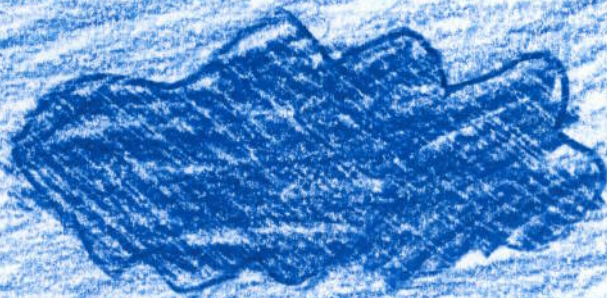
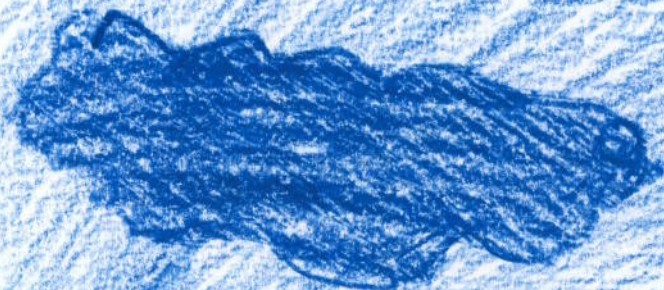
Všichni obyvatelé se starali o svá stavení a o svoje hospodářství. Hodně si pomáhali.

V Hajnici byly vystavěné textilní továrny a opravný zemědělských strojů.

Ve vesnici byla budova s lékařem.

HAJNICE DŘÍVE

Fröhliche Oster
 am 10. April 1891
 Grüße

Hauptmanns Hof

Bruss aus

Deutsch-Prausnitz, Hohen

Engelbert Jutter
 Deutsch-Prausnitz

Wagner's Bäckerei

Das ist gut und schön
 ich bin sehr zufrieden

Heilf. Pranting am 9. 1891

die feine Luft
 das ist sehr schön

Bruss aus Deutsch-Prausnitz

die feinsten Bäckerei zum Essen
 sehr gut
 die feine Luft
 das ist sehr schön

Jordan L.

KAILE.

2000 La Junda

Soor, Sudetengau

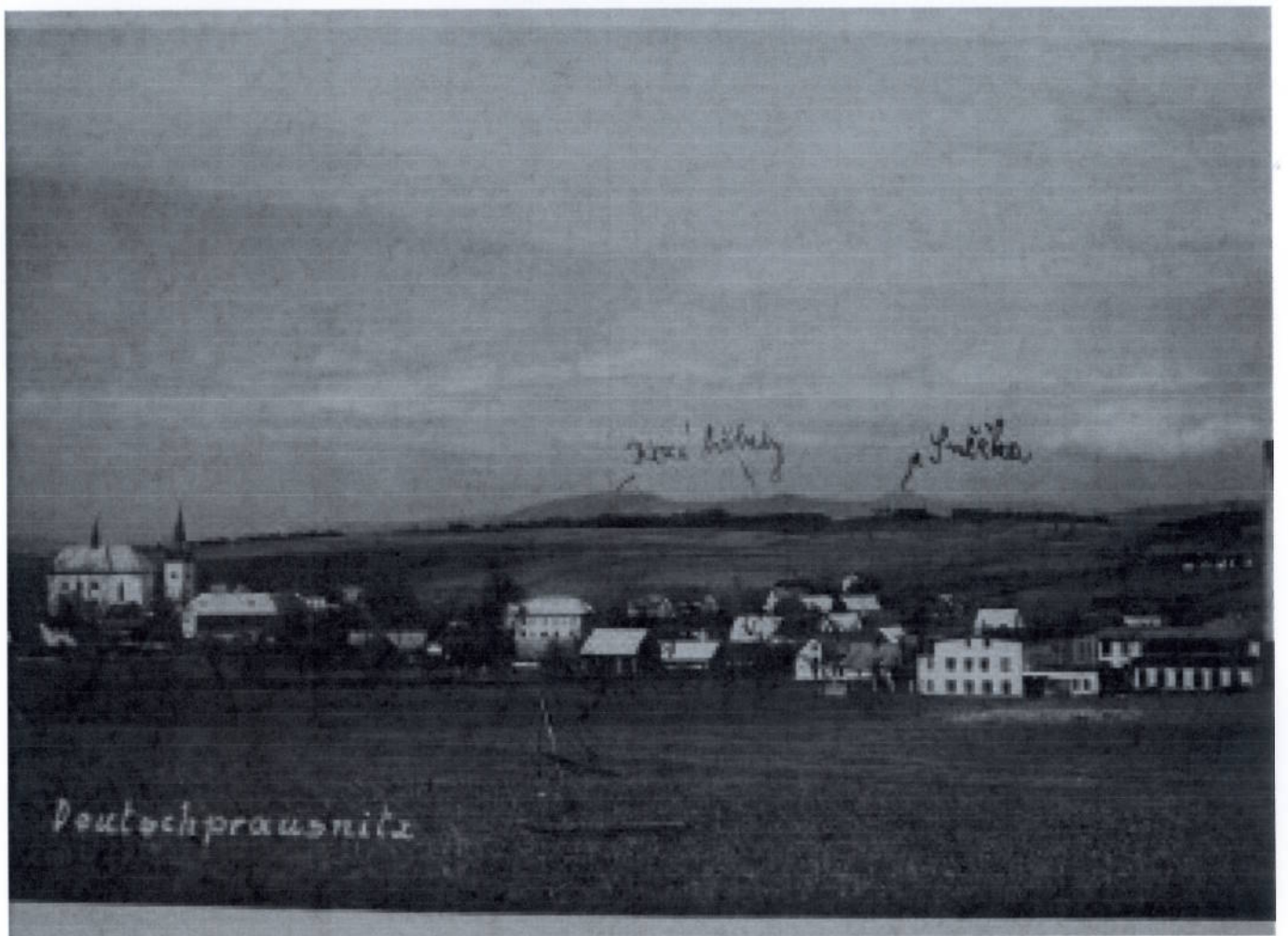
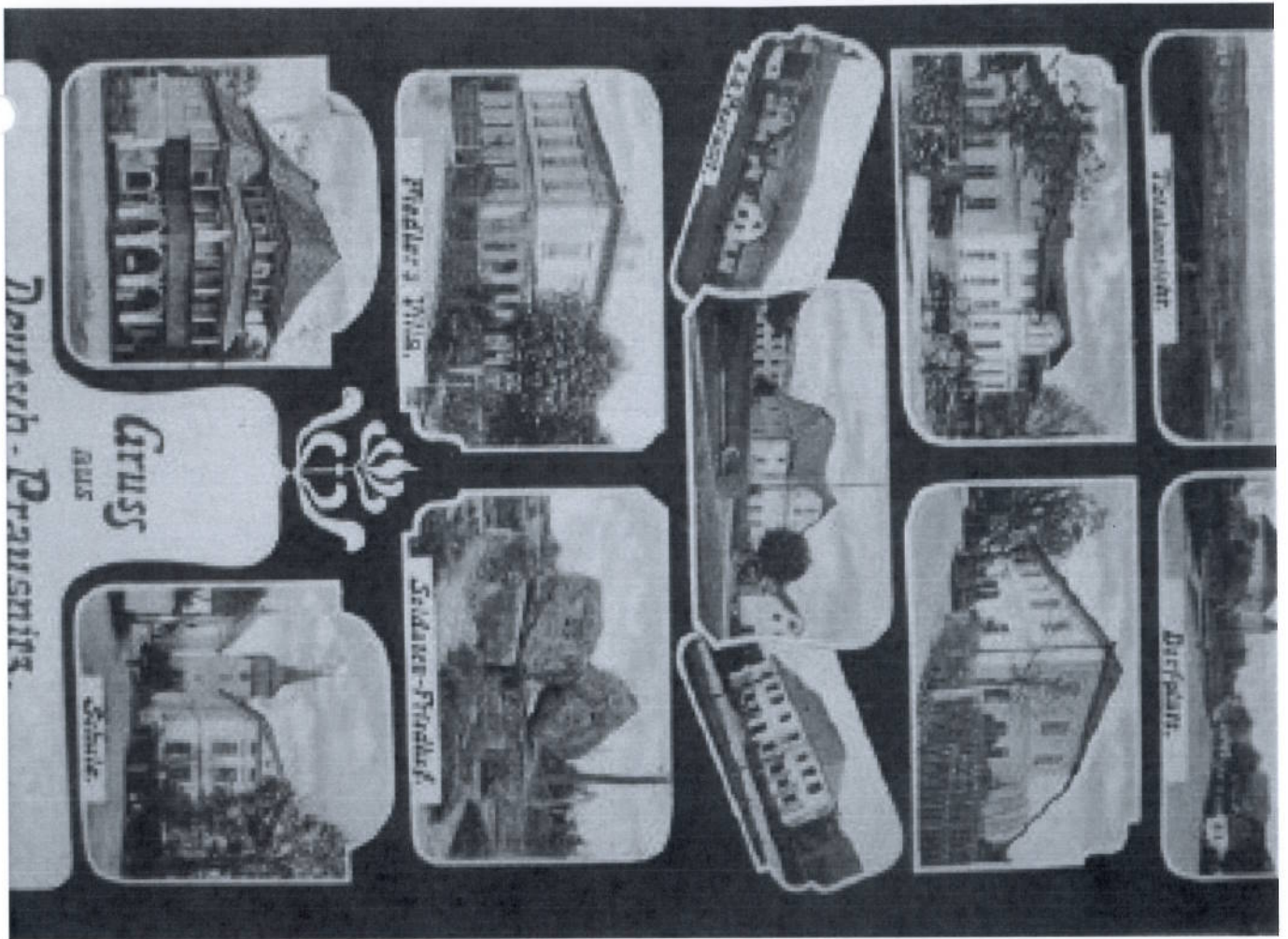
Älteste Kirche des Sudetengaus

Schulhaus

Gemischwaren v. E. Reis

Doprava

Hajnice je celkem velká vesnice. Pravidelně tu jezdí autobus, který nás dopravuje do měst v okolí. Neumíme si ani představit, že by autobus nejezdil.

Za dětství pana Urbana to ovšem bylo jiné.

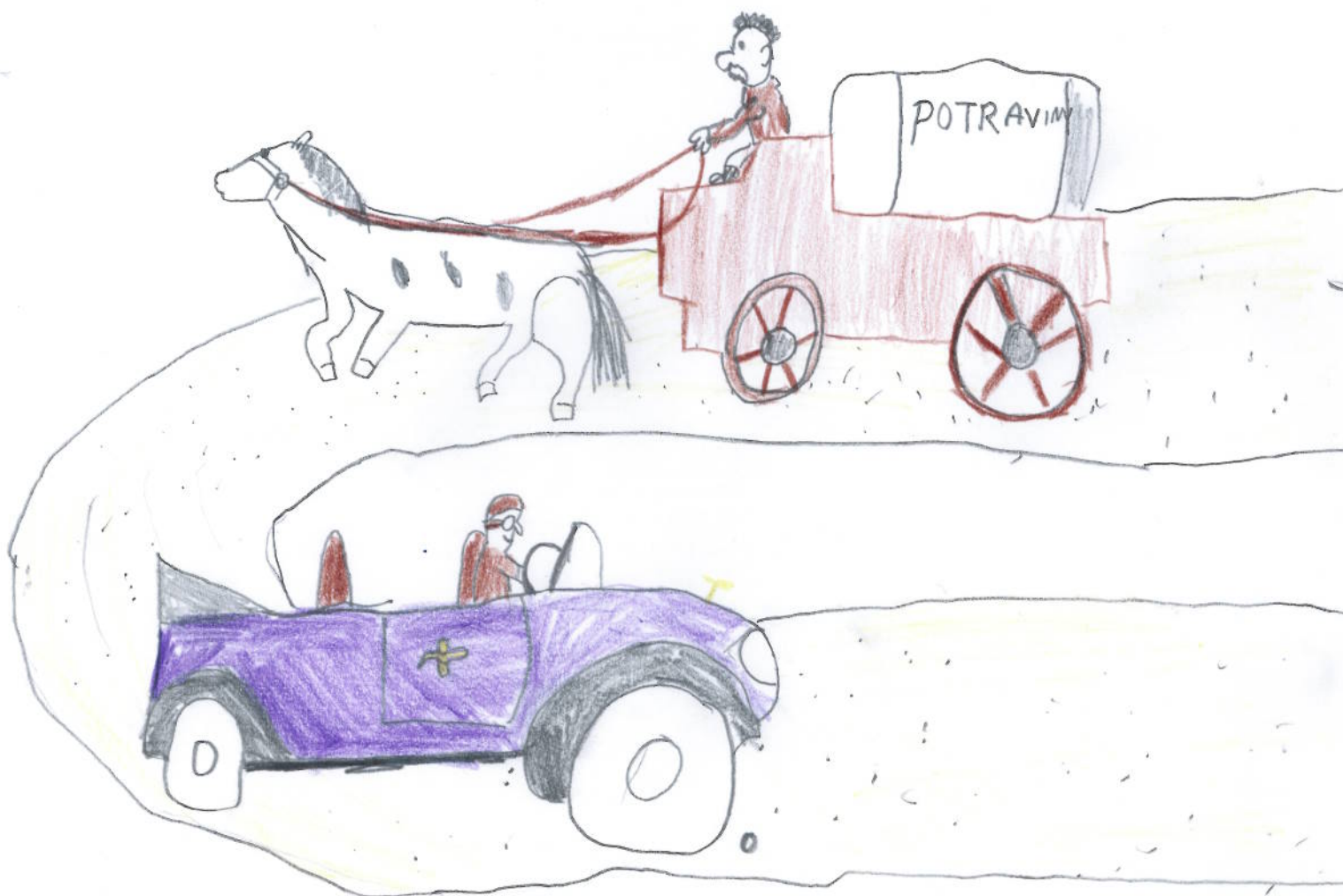
Autobus jezdil jen jednou denně. Cestovalo se především pěšky. Pokud bylo potřeba zajet do města, jezdilo se koňmi – v létě na voze, v zimě na saních. Silnice byly jen prašné a neudržované.

Auta vlastnili jen velmi bohatí lidé, například hospodáři nebo hostinští.

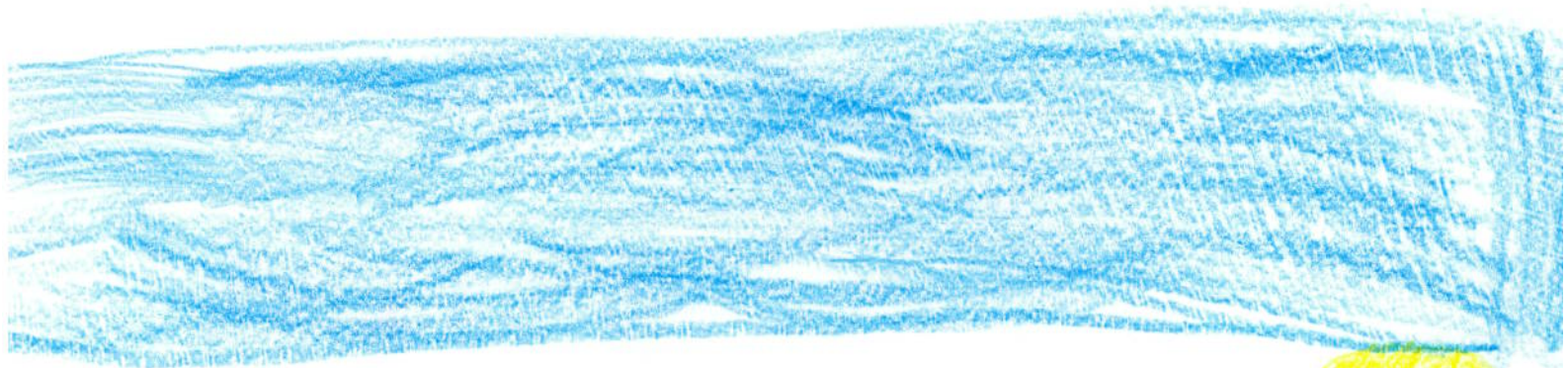
Děti do školy chodily pěšky. Zažily při tom všelijaké příhody.

Jednou v zimě šli kluci do školy a zjistili, že je zamrzlý potok. Všichni zapomněli na školu a šli se klouzat. Najednou led povolil a pan Urban se propadl do potoka.

Kamarádi mu pomohli ven a všichni se vydali do školy. Ale než do školy došli, namočené kalhoty zmrzly a vypadaly jako roury. Ve škole pana Urbana pan řídící posadil ke kamnům, aby se ohřál. Kalhoty uschly a vše bylo v pořádku.

DOPRAVA

Záhadné strašidlo ...

Hajníci se nesl strach.... Ženy se bály chodit do továrny. Muži nechtěli věřit.

Před mnoha lety se v okolí továren v Hajnici objevovala záhadná bílá bytost, která v noci strašila dělníky z místní továrny.

V té době žil v naší vesnici pan Nastoupil. Byl to zvláštní pán, s nikým se moc nebavil, nikam moc nechodil, kamarády neměl. Nepracoval, jen se nudil a také vymýšlel nesmysly. Jednoho dne ho napadlo, že vystraší zaměstnance továrny. V noci na sebe natáhl bílý hábit a vyrazil. Strašení se mu zalíbilo a opakoval ho každý večer.

Ženy se bály čím dál více a stěžovaly si svým mužům. Ti se domluvili a vydali se na povedené strašidlo podívat.

Když byl pan Nastoupil v nejlepším strašení, vyřítili se za ním muži a stáhli z něho převlek. Protože byl pan Nastoupil již starší, nedokázal rozzlobeným mužům utéci. Tak dostal za vyučenou a už nikdy nestrašil.

HAJNICKÉ STRAŠIDLO

NAŠE ŠKOLA DŘÍVE

Z vyprávění pana Urbana jsme se dozvěděli jak vypadala škola za jeho dětství.

Žáci chodili do školy šest dní v týdnu, volnou měli jen neděli.

Do naší školy chodilo asi 118 dětí. Kluci i holky chodili do školy společně, ale neseděli spolu. Naše škola měla dvě třídy – v jedné chodili žáci od 1. do 4. ročníku, ve druhé se učili žáci 5. až 8. ročníku.

Ve třídách byly dřevěné sklapovací lavice, stupínek a velký stůl učitele. Místo sešitů používali břídlícové tabulky s břídlícovou tužkou. Když byla tabulka popsaná, smazali to pěnovou houbičkou. Později měli bílé tabulky se smyvatelným fixem.

Pomůcek moc neměli.

V každé třídě se topilo v kamnech uhlím nebo dřevem. O teplo ve třídě se postaral pan učitel nebo školník. U kamen byla kovová tyč, na kterou si žáci odkládali mokré ošacení.

Panu Urbanovi se tehdy ve škole líbilo a rád na ten čas vzpomíná.

NAŠE ŠKOLA DŘÍVE

Zlobení zasluhuje trest...

Jsme žáky čtvrtého ročníku Základní školy v Hajnici.

Do školy chodíme rádi, těšíme se na kamarády i na učitele. Rozhodně se nebojíme nějakého trestu.

Nevíme, jak to bylo za dětství pana Urbana. Asi se žáci přece jen museli trochu bát, protože fyzické tresty byly součástí výuky. Brr..

Tělesné tresty se daly rozdělit na mírné a na ty, kterým se každý chtěl vyhnout.

Nejmírnějším trestem bylo držení rákosky na dlaních nebo klečení na hanbě. Mezi ty velmi bolestivé bychom zařadili výprask rákoskou přes ruce nebo přes záda.

Přesto se stalo, že žáci na tresty zapomněli.

Jednoho dne se neslo vesnicí, že se rozdává čokoláda bez lístků. Kluci ze školy se to také dozvěděli a místo do školy se vydali pro čokoládu. Zjistili, že to nebyla pravda.

Cestou zpět potkali pana učitele, který je už hledal. Dostali vyhubováno. Pan učitel na svém kole objel rodiče kluků, kteří nedorazili do školy a pověděl jim o jejich záškoláctví. Tak na chlapce čekal trest nejen ve škole, ale i doma.

TĚLESNÉ TRESTY

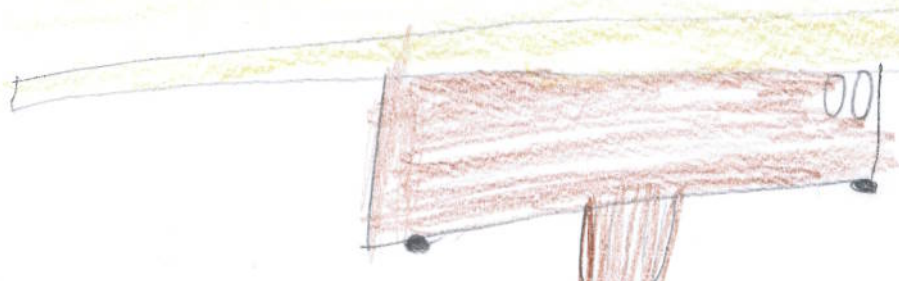
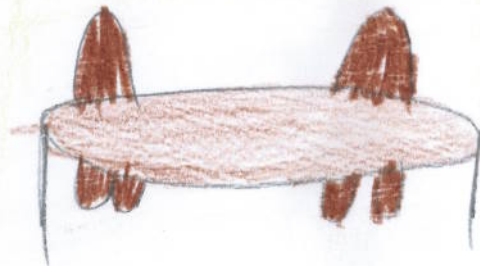
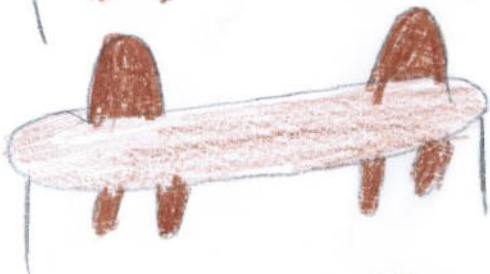
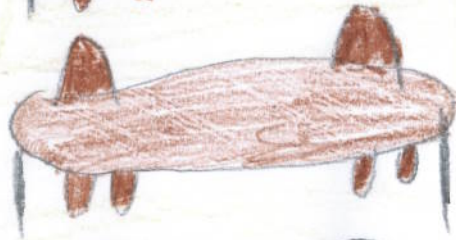
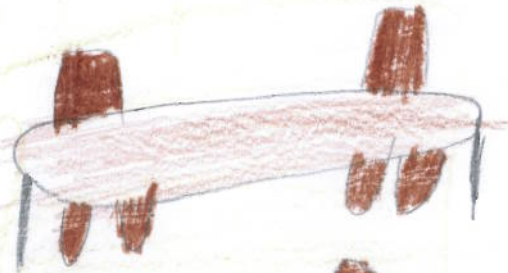
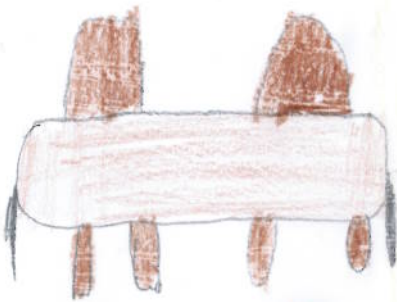
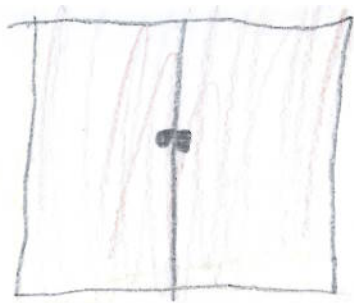
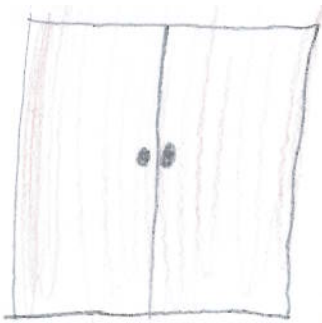

Poškolák

Pan Urban si vzpomněl na úsměvný příběh, který prožil jako kluk.
Ve škole při vyučování trochu zlobil a pan řídící ho nechal samotného po škole.
Všechny děti odešly a on zůstal ve třídě sám. Byl tiše a čekal na pana řídícího.
Najednou byla tma. Venku zastavilo auto. Do školy přivezli nové skříně. Pan řídící a
pánové s nábytkem vstoupili do třídy.
Pan řídící se ulekl, protože na pana Urbana úplně zapomněl. Rychle ho poslal domů.
Doma se maminka divila, že škola byla tak dlouho.

POŠKOLÁCI

Autoři příběhů a ilustrací :

Michaela Flejgrová

Sabina Kolesniková

Karolína Petrášová

Kristýna Petrášová

Jakub Pracný

Tereza Prokúpková

Adéla Budinská

Lukáš Hampl

Klára Hrdinková

Natálie Langerová

Tomáš Sobotka

Jiří Václavík

Tereza Vaňková

Tomáš Veik

Matěj Vojtěch

